

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja **upravitelstvu** v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Dležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Resimo naše ljudstvo po okolicaľ mest in trgov!

Naše ljudstvo, kar ga živi blizo mest in trgov, pride po gostem v dotiko z ljudmi v bližnjem mestu ali trgu. Koder so razmere zdrave, tam to ni krivo in je lahko celo dobro za okolico, pa tudi za mesto ali trg, vendar kje so, v tem oziru, pri nas razmere zdrave? Ljudi Bog, po naših mestih in trgih so ljudje blizo vsi za okolico nevarni, nevarni za krščansko življenje, za narodni razvoj, pa tudi za gmotno stanje naših ljudi! Sapa, ki prihaja od todí v okolico, ni zdrava ter raznaša kalice razudanosti, zapravljivosti in nemškutarije todí več, ondi manj, vselej pa več, kakor jih more vdušiti naše, sicer dobro ljudstvo, predno vزرaste ta plevel med pšenico ter zaduši v ljudstvu našem vsak bolji čut za sv. vero in materno besedo.

Ali ni pomoči zoper to plevel? Ne vem, toži nam prijatelj našega lista v Hočah, ne vem, če rečem preveč, da je naše ljudstvo v tem oziru jako na slabem. Ne gledé na gospodarske razmere, ki hirajo pod pritiskom nemškutarskih ali nevednih županov, lahko opazi vsakdo kmalu veliko duševno zapuščenosť našega ljudstva. Le poslušajno jih, kako govoré, celo župani, da kar ušesa bolijo! Morda je tak človek poliznil kedaj pri nemški mizi kako drobtinico, ki jo torej pri prvi priliki mora vporabiti, češ, da se pove bolj »imenitno« v nemščini a siromak s tem le priča, da je ubog polovičar, ki ne zna tega, ne onega jezika. Kedaj bode drugače? Pri mladini se naj začne prerobenje; naše učiteljstvo ima priložnost, pokazati se vredno svoje naloge; naj uči deo čiste slovensčine in podpira pouk z lepimi slovenskimi knjigami, katere bi izposojevalo otrokom iz »šolske knjižnice«. In za odrasle! Istina, prepotrebno bi bilo posebno v teh krajih razširiti, kolikor mogoče, vrlo d uštvó sv. Mohorja. Častita duhovščina spravi, če pridobi todí vsaj šo jedenkrat toľiko ulov prekoristnemu

društvu, ne le vernega duha med svoje župljane, ampak stekne si tudi lepíh zaslug za narodno probujenje, zakaj po takih knjigah bode po času ljudstvo postalo do vzetno za narodne misli. Na drugi strani pa bi se naj po poklicanih možéh za to skrbelo, da tudi v te kraje dohaja večje število slovenskih časnikov, mesto nam sovražnih nemško-liberalnih listov. Če kmetu prigovarja k čemu mož, ki ima po svojem stanu in po svojej zdraví razsodnosti mogočen vpliv na-nj, prijateljski njegovi opomini ne bodo ostali brez dobrega sadú; slovenski kmet pač navadno ne ve pri nas, za kaj se gre prav za prav, zato ga je treba poučiti o njegovih dolžnostih in pravicah. Žalost pa polije človeka, če pride tu pa tam zvečer v kako domačo gostilno! Kmeti in gospodje pri jedni mizi, pa vsi hočejo nemščino! Tukaj bi bilo primerno nastopiti in ne oziraje se ne na levo, ne na desno s prepričevalnimi besedami poučiti kmeta o narodnih naših borbah, ne pa se izgubiti v gostem tabakovem dimu pri kvartah, jednemu ali drugemu brez značajnežu na ljubo, ki se sramuje svoje matere slovenske, kramljajoč po nemški. Cel, značajan mož ne moléi, kjer se žali ali sovraži to, kar on ljubi. Kako pa bi mogel poleg sedeči kmet spoštovati svojo materinščino, če je »gospodje« nočejo govoriti! Zato na noge, odločilni možje vplivnih stanov, sovražne elemente ven, ven iz uradnij, ven iz šole, ven iz gostilne, kaj dela tujščina, nam sovražna, na naših tleh?

Beseda o lovski postavi.

(Konec.)

Poglejmo zdaj še celo stvar od druge strani. Naša občina plačuje na leto okoli 2000 gld. direktnega davka, blizo toľiko pa še priklad; skupaj toraj okoli 4000 gld. znosimo kmetje v c. kr. davkarijo. Da je to breme nam težko, pričajo naši žulji in znoj, še bolj pričajo pogosti pohodi eksekutarja, kateri hodi zaostali davek terjati

Koliko pa je vreden lov, oziroma koliko se plača najemščine? Ne rečem, da bi bil vreden več, ali še toliko morda ne, vendar znesek ta je le okoli 50 gld. Kolik razloček je v teh številkah? In kakor sem zgoraj opisal, še večji razloček je v pravicah, kajti s tem sem dokazal, da lovske pravice segajo kmetu globoko v njegovo premoženje in blagostanje.

Morda mi utegne kdo očitati, da gledé škode pretravam, prečrno rišem ali ker se je slučajno meni škoda zgodila, da vse to govorim le »pro domo sua«. Kar se ravno moje škode tiče, cenim jo lahko, kolikor veljajo enaka drevesca drugod in to bi zneslo okoli 25—30 gld. To bi ne bilo — če tudi je težko — še ravno največje hudo, ko ne bi še več trpela sadjereja. Kmet videvši tako in enako nezgodo, ne mara se več truditi s sadjerejo, saj je njegov trud tako nehvaležno izpostavljen vsem nadlogam, h katerim on more in sme le molčati. In nasledek vsega tega bo, da bode naša domovina gledé sadjereje še bolj zanemarjena, to pa edino le zarad lova.

Prepričani smo vsi kmetje, da naši gg. poslanci storijo vse, kar vedó, da je v bran in blagor njih volilcev. Iz tega vzroka ne morem si kaj, da ne bi gorko jim priporočil to rano kmetijstva — sedanjo lovsko postavo, da jo celijo s tem, da jo preuredijo in to v korist tudi — kmetu. To pa se zgodi le, ako se proglasi zajec za škodljivo žival, postavim, kakor lisica. Škoda je gotovo njegova, še desetkrat večja od lisice.) Drugič pa naj bi bil kmet opravičen škodljivce svoje vsaj odganjati (p. zajca od sadnega drevja, od zeljnih sadik, soje s koruze itd.) ne da bi se mu to štelo v kazni, kakor zdaj, da je »lovski tat«.

S tem bi se kmetu dala le pravica, katero ima sicer vsaki stan in človek, da namreč sme braniti svoje imetje škode. Ako bi se pa izgovarjalo, da potem bode lov manj vreden, dostavimo lahko, da smo pripravljeni ono malenkost kmetje utrpeli, saj ta znesek v primeri s škodo ni vreden niti imena.

Ponavljaje svojo prošnjo do gg. poslancev še enkrat, opominjam in prosim občinske in okrajne zastope zopet, naj vložijo enake prošnje gledé lovske postave na kmetijsko družbo ali deželni odbor in to tako mnogoštevilno, da jih ne bodo mogli prezreti. Saj trpi kmet povsod enako škodo, katera je pa še bolj občutljiva, kakor se sploh misli. Če hočemo kaj doseči, delajmo vzajemno in ne zanašajmo se na druge. Prošnje te so lahko enostavne, ali biti morajo edine gledé podlage, to pa je »zajčji zob.« Slavno uredništvo »Gospodarja« pa prosimo, naj posreduje v tem, zraven naj pa slej zvedava imena občin, ki so prošnje poslane in s tem pokazale, da vedó, kjer kmeta čevelj najbolj žuli.

Kmet iz Pohorja.

Cerkvene zadeve.

Cerkvena glasba.

Cerkvene pesmi. Za mešane glasove. Zložil Ivan Zupan, orgljar in organist v Kamnigoric (Steinbüchel in Oberkrain). Založil skladatelj. Tiskal Milic v Ljubljani. Cena zvezku je 50 kr.

Zbirka obsega 12 pesmij različnega značaja, katerih umetniško oceno je že »Slovenec« z dne 8. marca št. 55 prinesel in sicer iz peresa izbornega glasbenega umetnika in strokovnjaka Danila Fajgeljna. Po tej krasni oceni se že smemo zanesti, da so imenovane pesmi za dosti umetno in v cerkvenem duhu zložene. Velikonočnih je 5, štiri s slovenskim in ena z latinskim tekstom (Regina coeli, laetare), 2 o sv. Rešnj. Telesu, 2 o Materi Božji, na čast sv. Florijanu, zakonska, in slednjič še

slavnostna pesem, ki se daje kaj lepo za razne prilike porabiti, kakor so: deset, dvajset, trideset, petdesetletnice itd. dandanes na dnevnem redu.

Pesmi so melodijozne, jako živahne in vesele, vendar pa nikjer ne prekoračijo cerkvene dostojnosti.

Dragi orgljavci prelepe zelene Štajarske, ki radi prepevate vesele pesmi v cerkvah, kar Vam nihče zameriti ne more, saj je menda še Bog dolgočasnih pevcev žalosten, sezite urno po teh pesmih, ne bode Vam žal. Da me pa kdo napačno ne ume, ko omenjam »veselo petje«, moram precej pripomniti, da jaz nimam tistih pesmij za vesele, ki jih nekateri na cerkvenih korih na »okroglo« navijajo, kakor štrene na motovilo. Take so jako žalostne, ampak le one so vesele, katere se v »cerkvenem duhu« gibljejo. Cerkvni duh mora pesmi prešinjati, in tak cerkveni duh in pobožno veselje je navdahnjeno v ravno kar priporočenih pesmih.

Gosp. skladatelj Ivan Zupan je sodružnik orgljarske tvrdke: »Brata Zupan v Kamnigoric«, katera ravno sedaj izdeluje nove orglje za ljubeznjivo semeniško cerkev sv. Alojzija v Mariboru in se bodo prihodnje poltje stavile na kor imenovane cerkve. M. Tomec.

Ponovljenje sv. misijona v Vitanji.

Veseli dnevi so bili za Vitanjsko faro zadnji teden. Obhajalo se je namreč ponovljenje sv. misijona, katerega je vodil vlč. g. Franc Doljak iz družbe Jezusove. Kdo bi se pač ne veselil takega časa, ki marsikateremu gane trdo srce, zaceli globoko dušno rano in mnogim pomaga k časnemu in večnemu blagru! Tudi nam ste, vlč. g. misijonar, k temu pripomogli s svojimi krasnimi in gnljivimi govori. Gotovo, Vi imate srce za nas; občudujemo Vašo ljubezen, ki Vas je vzlic Vaše visoke starosti vodila na leco trikrat na dan, da ste nas ognjevitno učili, v nemali, svarili. Za Vaš preveliki trud sprejmite našo najpriskrnejšo zahvalo! Bog Vam mnogokrat poplačaj! — Pa tudi vsem č. gg. duhovnikom se zahvaljujemo za njih trudapolno sodelovanje, posebno pa Vam, č. gosp. župnik, da ste nam preskrbeli ta sv. misijon, kakor tudi za veliko požrtvovanje v teh dneh. Hvala Vam! M. Š.

Mili darovi za družbo vednega čiščenja:

Remšnik 6 fl. 44 kr., Sv. Ilj v Slov. gor. 1 fl. 50 kr., Sv. Marjeta niže Ptuja 14 fl., Sv. Anton v Slov. gor. 2 fl. 64 kr., Širje 6 fl. 20 kr., Sv. Janž na Dravskem polju 6 fl., Kozje 6 fl., Sv. Vid na Planini 5 fl., Planina 3 fl., Prevorje 3 fl., Sv. Florijan na Boču 4 fl. 75 kr., Sv. Štefan pri Celju 9 fl., Bizelj 9 fl. 54 kr., Podsreda 17 fl. 2 kr., Reichenburg 24 fl. 4 kr., Razbor nad Laškem 1 fl. 35 kr., cerkev sv. Alojzija v Mariboru 10 fl. 50 kr.

Gospodarske stvari.

O vzreji konjev dirjalcev v Avstriji.

Velike vrednosti za našo državo je obnovenje državne kobilarne (žrebčarije) v Pibru, zakaj upati smemo, da bode zdaj država skrbela za to, da se bode v Avstriji vzgoja konjev dirjalcev povspešila. Ta stroka konjereje bila je do sedaj pri nas zelo zanemarjena. Američani, Avstralijani in Rusi so nas v tem presegli.

Sicer je tudi do sedaj bila državna kobilarna za dirjalce v Radaveu; vendar ta je tako oddaljena, da konjerejem tostranske državne polovice ni bila pristopna. Z veseljem pozdravljajo torej tostranski konjereji državno kobilarno v Pibru. Toda zdaj bi morala država priskrbeti vsaj enega ameriškega žrebca dirjalca,

Dobro pa bi bilo, če bi država kupila tudi nekatere take kobile. Vendar take kobile so sedaj zelo drage in ni verjetno, da bi si jih država oskrbela. Začasno si bomo morali pomagati s tem, da bomo v izrejo dirjalcev rabili angleške polnokrvne in polkrvne kobile. Pri izbiranju takih kobil pa je treba paziti, da so lepe postave, močne, vstrajne in posebno dobre dirjalke; da s prednjimi nogami močno grabijo in z zadnjimi zdatno pomagajo.

Ako bomo tako pazno zbirali ter le najboljše za pleme rabili, tedaj si bomo tudi doma izgojili izvrstne dirjalce. Posebno moramo rabiti polnokrvne, ker imajo več duška, vztrajnosti in hitrosti, ter se bolje plodijo, kakor pa drugokrvne kobile.

Kmečki posli.

Gotovo ni v nobenem stanu toliko pritoževanja, da manjka dobrih poslov, kakor ravno v kmečkem. Nekdaj bilo je veliko bolje, slišiš soglasno. Kdo je kriv? Deloma posli, deloma pa tudi gospodarji.

Nekdaj bilo je življenje bolj patrijarhalčno. Posli so bili, kakor udi družine, kar je dobro vplivalo na posle in gospodarje.

Dandanašnji pa lehkí promet z mesti in obrtnija se je zelo razvila in kar je mladega tišči tje v veliko škodo kmečkih gospodarjev. Zraven tega pa so tudi posli nepotrpežljivi, leni, nezmerni in razposajeni ter hrepene po vživanju. Posledica temu je, da so goste službe in redke suknje pri poslih in gospodarjem na kvar.

Pa tudi kmeti in kmetice so temu veliko krive. Marsikateremu gospodarju ni nič prav, kar posel stori. V vsem vidi le hudobnost in porednost poslovo. Razun tega pa svojo slabo voljo, svojega »mačaka«, z eno besedo svojo jezo in nevoljo hočejo na poslih si ohladiti, in toraj vedno zdaj tega, potem zopet onega posla zmerjajo. Tako obnašanje stori posle nevoljne in malosrčne tako, da zgubijo vse veselje do dela ter nič bolj hrepene ne želijo, kakor, da bi se prav kmalu rešili takih gospodarjev in gospodinj. Da se bodo neznosne razmere zboljšale, morajo gospodarji svoji družini s pridnostjo in zmernostjo, posebno pa z ljubeznijo in potrpežljivostjo lep zgled dajati; ob svojem času prijazno opominjati in resno posvariti.

Močna klaja za teleta.

Koruzo debelo zmelj ali zdrobi! Potem nji prideni pol lanovega semena. Oboje zmešaj ter zopet zamelji. Tej mešanici prideni pol drobno zmelega graha. Na primer na 100 litrov koruze vzemi 50 litrov lanovega semena in tej zmesi prideni 75 ali pa tudi le 50 litrov zmelega graha. Tako pripravljena zmes je izvrstna piča teletom.

Kako odpraviš škodljivi plevel iz travnikov.

Vzemi posodico, katera je zgoraj široka. Vlij v njo hudičevega olja (Vitrioloel). Vzemi palčico, napravi v njo od spodaj 5 cm na dolgo različne zareze okrog in okrog. Tako narezano palčico pomakaj v hudičovo olje ter jo pritiskaj v srčica plevela, katerega hočeš odpraviti. Razjedljiva tekočina rani srčice rastline, deževnica in snežnica pa povzročita, da začne gnjiti in v spomladi je pokončana. Tako bi kazalo v jeseni roguzo in podlessek iztrebiti iz travnikov.

Zahvala. Cesarjevič Rudolfovo sadjarsko društvo za Sp. Štajar v Št. Juriji ob juž. železnici je blagovolilo tukajšnji šoli brezplačno podeliti 200 sadnih divjakov in primerno število cepičev raznih plemenitih vrst. Neumorno delujočemu društvu, čegar drevje najboljših vrst

je že posajeno po vseh krajih Sp. Štajarske, bodi iskrena zahvala!

Šolsko vodstvo Braslovče, dne 13. sušca 1893.

V. Jarec, nadučitelj.

Gospodarske zadeve.

Na Kranjskem je že 11 sirarskih zadrug s 391 zadružniki, leta 1891 so stržili 31.000 gld., na Goriskem pa 18 s 539 zadružniki in prodali so za 45.000 gld. sira, ter dobivajo od države znatne podpore.

Na Štajarskem so razmere za živinorejo jako ugodne in ko bi kmetijska družba v Gradcu nekaj za kmeta storila, ustanovilo bi se lahko veliko sirarskih zadrug in več drugih koristnih naprav. Slovenskim kmetom še ovira si podružnice ustanoviti. Mariborska podružnica je v rokah nemške gospode, katera vsako leto enkrat, večidel na nedeljo ali praznik med službo božjo zboruje in nemški obravnava tako, da se je kmet vdeležiti ne more in tudi noče. Veselilo bi nas zvedeti, če se pri drugih podružnicah bolje godi. Tu pa tam je slišati, da imajo podružnice razno gospodarsko orodje in stroje, katere si udje izposojujejo, pri Mariborski pa menda nič, kar je najboljše za oči.

Da bi se slov. ljudstvo izobrazilo in si tudi samo pomagalo, Vam dragi rojaki in rodoljubi, gorko priporočamo, naj bi se v vsaki fari ustanovilo bralno in gospodarsko društvo. Častita duhovščina vas bode rada s svetom pa tudi gmotno podpirala in v slogi bo moč.

—e—

Sejmovi. Dne 17. marcija v Cmureku, v Lembergu, na Rečici, v Podčetrtku in v Trbovljah. Dne 17. marcija v Svičini. Dne 20. marcija pri Sv. Barbari v Halozah, v Sentilji pri Gradei, v Studencih pri Mariboru, v Ločah, pri Sv. Križi na Murskem polji, v Marenbergu, v Rušah, v Oplotnici, v Ljubnem, v Zibiki, pri Sv. Jederti, v Rogatci. Dne 21. marcija v Sevnici, v Rogatci, pri Sv. Jederti nad Laškim trgom. Dne 22. marcija v

Dopisi.

Iz Maribora. (Iz Amerike.) Ker še črni agent iz Udine naše slovensko ljudstvo vedno po svojih spisih in lažljivih pomočnikih v nesreče polno Brazilijo za plačo nori in vabi in gergoli, zato pa čujmo tudi glas iz Amerike enega tistih, ki so se lani pustili od sladkih obljub brezvestnih goljufov tje zapeljati. Z lastnimi očmi smo to-le pismo brali, ki ga je po obljubi prijatelj prijatelju pisal ter ga natisnemo vsem prijateljem in neprijateljem Brazilije. »Dragi prijatelj! Pozdravim te iz dalnje Amerike in ti popišem naše žalostno odpotovanje iz ljubega Maribora. Ne morem ti popisati, kak tukaj je in kak žalostno se nam godi. Kak smo prišli do morja, tak je že prišel črn grd ded, in nam je vse naše štajarske jedi hotel proč vzeti. To je že bil prvi hudobnež, ki nas je mučil. Ali drugi nas je pa hotel v Afriko odpeljati. Oj žalostno toto potovanje! Kdor moliti ne zna, naj se v Brazilijo poda, tu sila pritisne, da ga strah moliti uči. Dragi prijatelj, dostikrat mislim nazaj na ljubi Maribor. To-le ti povem, britke solze pretačemo vsi, ki smo tak nesrečni, da smo v Ameriko šli. Tukaj v žalostnem kraju ne vidimo ne ene božje podobe, tam in tam stoji kakova lesena bajta ali koč, ali mi ubogi popotniki ležimo pod milim zrakom, in vse vrste divje živali nas dostikrat prestrašijo, da celo zbežati moremo. Dragi moj prijatelj, pa še nekaj žalost-

nejšega se godi med zakonsko famijlo: Mož ne ve za ženo, žena ne ve za moža; otroci ne vejo za starše, starši ne vejo, kam so se otroci zgubili. Ko se sem pripelajo, tak se zakonski raztrgajo, da več eden za drugega ne ve. To ti še morem pisati. Tukaj ljudi tak gonijo na prodaj, kak na Štajarskem živino. Pa živinčar pri vas ne trpi to, kak pri nas ljudi; tukaj z ljudmi vozijo in orajo — ali na dalje ti bom že drugič vse popisal, čas je pri kraji. Zdaj te še enkrat lepo pozdravim in te prosim, ne hodi za menoj, ostani pri miru, kjer si, mi bi si radi pomagali, pa več si ne moremo; tukaj med divjaki smo brez vse tolažbe. Ostani mi zdrav, videla se tak ne boma več! Jožef Vidmer iz Amerike.

Od Negove. (O napredku raznoterem, posnemanja vrednem.) Kolika sprememba v Negovi od leta 1887 do 1889, posebno pa od leta 1889 do 1893 vse do dnes! Občudujmo Negovsko cerkev! Od zvonaj in znotraj, od vrh turna ali zvonika do slednjega kota pri velikih dverih vse je prenovljeno. Cerkev je sicer majhna, pa zdaj vsaj snažna. Tudi mašnega oblačila in drugega cerkvenega orodja ne pomanjkuje. Vsa prenovitev cerkve in okoli cerkve stala je veliko truda in skrbi sprvič čč. gg. kaplana (And. Keček in še več Fr. Simoniča); največ pretrpeli so pa zdajni župnik, kateri so morali vse dolgove izterjevati in pa poplačati, in kjer je primanjalo — sami iz svojega žepa doplačati. Radodarnost župljanov z redko izjemo je občudovanja, hvale in posnemanja vredna! V tako slabih letih, pa vendar za prenovljenje cerkve okoli 5000 gold. žrtvovati, to je izvanredno! Bog in Marija bodita nam vsem plačnika v srečni večnosti! Kolika potrebna in postavna sprememba je na pokopališču! Hvala Bogu, iz divjega prostora postala je resnično njiva božja — torišče pokojnih čez sto let zamrlih — pokojnih farmanov. To prenovljenje prevzel je na svoje rame zdajni župnik skupaj s prenovljeno cesto do pokopališča s stroški okoli 100 gld. vse na tenko poplačanimi; cerkveni prostori — ki so sveti — so torej v Negovi v lepem redu. Kolika sprememba je na župnišču! Sedaj je dostojno stanovanje za duhovnika. Tudi jama za farovškim poslopjem je planirana — z lepimi stopnicami in cerkveni prostor je resnično olepšan. Vse to prenovljenje zvršilo se je na stroške (okoli 1500 gld.) zdajnega župnika: naj bode vse Bogu in Mariji v čast in Negovčanom v spomin! Leta 1882 je bila prenovljena tudi Negovska učilnica. Napis je ostal na šoli stari in večno resnični: »Pustite otročiče k meni!« Ob času slednje birne prenovile so se tudi vse hiše okoli cerkve. Na prenovitev grajšine se tudi ni pozabilo. — Družba sv. Mohora je čudovito v svojih udih narastla. Leta 1889 bilo je udov okoli 60 in leta 1893 že 118 udov. Živio tak napredek! Tudi časnike beremo: 12 iztiskov »Domoljuba«, 21 »Slov. Gospodarja«, 1 »Edinost«, 2 »Dom in svet«, 2 »Mir« in 1 »Novice« in grajščina bere »Das Weltblatt«. Nobenega nepotrebega — slabega časnika nemamo. Duhovno prenovljenje pripravljajo župnik Negovčanom za drugo leto: sv. misijon. Posebno častno veselje čaka letos Negovo: »primicija«. Temu napredku v Negovi treba je le vstrajnosti. Negova je dobila letos za »božičnico« prekrasno knjigo: »Kronika« ali popis Negove do 14. stoletja nazaj — spisal zgodovinar g. Mat. Slekovec, župnik. Drugič pa bržkone obelodanim moral: žalostno prikazen o naši novodobni (ne Negovski več), ampak o Berolinski šoli! Negovčan.

Od Sv. Marjete na Pesnici. (Novice.) Gospod urednik, ali se ne čudite, da dobite pismo iz našega kraja? Človek bi mislil, da nas več ni, da nas je Braziljanec odnesel, ali da nas pozna le še davkar ali šubteiber, pritirajoč kakega reveža v blaženo pristojbino

občino. Smo še in zraven tega še pravi hrusti, čeravno bolj mirni in tihi. V bratovske ljubezni životarino eden poleg drugega. Vznemiri nas le, ako se kateri sliše počedijo po blaženi Braziliji, ali ako se kake volitve približavajo. Pa kaj bi Vam, gosp. urednik, o tem pisal, saj sami dobro poznate naš položaj, naše težnje, navade in razvade. In zakaj ne bi, saj stanujete blizu nas. In da to ali uno v popačeni obliki zveste, zato skrbno žalibože nepoklicani »nebodi jih treba«. Mislim, gospod urednik, da me razumete! — Včeraj po poldanski božje službi obiskal nas je obče spoštovani in jako priljudni okrajni žvihozdravnik g. Haage in nam v prenapolnjeni hiši gospe Antonije Bračko prednašal v obče o poljedelstvu, zlasti o koristi slamnatega gnoja, o živinoreji, o napaki prodaje sena v druge kraje: povedal nam je tudi, zakaj kupci tako radi dojdejo po našo živino. Vrli govornik obljubil je v kratkem nas zopet obiskati in svoj govor nadaljevati, zlasti poročati o novi živinske postavi, o svinjoreji. Opomnimo še, da se bode prihodnjič tudi slovenski prednašalo.

Iz Gomilske. (Požar.) Strašna nesreča je zadela prebivalce Sv. Ruperta v naši fari. Pretečeno saboto dne 11. t. m. popoldne proti 3. uri je začelo pri Zajcu v listnici goreti, in kakor bi trenil, je bil ogenj v slamanati strehi gospodarskega poslopja, od koder se je po močnem vetru gnan, hipoma sosednih hiš prijel tako, da so bile v četrt ure vse hiše, gospodarska poslopja in kozolci proti veliki cesti v ognju. Bil je strašen pogled! Ogenj vstaviti ali ga omejiti ni bilo mogoče zavolj močnega vetra, kateri je goreče slamnate kosme nesel celó do prebolske tovarne. Brizgalnice, ki so bile iz vseh krajev, še celó iz Celja kinalu na mestu, niso mogle zavolj ognja do štepihov, ki so med hišami postavljeni; le štiri biše so silo pridni gasilci z nevarnostjo svojega življenja pogorenja ovarovali, drugih niso mogli rešiti. Živino so k sreči tuji ljudje iz hlevov spravili, ker pri večih hišah ni bilo ljudij doma, ali pa so bili preveč prestrašeni. Zgorelo je štirinajst gospodarskih poslopij, devet hiš in več kozolcev, pa tudi ves živež za ljudi in krma za živino, nekaterim tudi vsa obleka, denar in gospodarsko orodje. Čvetero ljudij se je tudi močno opeklo. Od živali sta samo dva prašička zgorela. — Čeravno so vsi ponesrečenci zavarovani, vendar so velikega omilovanja in vsmiljenja vredni, posebno pa neki priden mladenič, ki je gostoval in bil cerkvenik in krojač. On je zdaj drugič pogorel, vendar je prvokrat pred tremi leti nekaj rešil pred ognjem, zdaj mu je pa vse pogorelo, namreč obleka, blago, katero je imel kot krojač in tudi žito, katero je kot cerkvenik nabral. Hotel je rešiti svoj šivilni stroj, pa ni mogel, le hude opečine na rokah je odnesel. — Res, velika žalost in beda je zdaj v Št. Ruperti, pa hvala večnemu Bogu za dobre in vsmiljene ljudi, ki v nesrečah bližnjemu radi pomagajo. Z brizgalnicami so bili hitro pripravljeni gasiti, pa tudi zdaj ne samo domači farmani, temuč od vseh sosednih krajev, iz Vranskega, Braslovca, Št. Jurija, Št. Pavla, Št. Petra in iz Polzele pošiljajo nesrečencem vsakovrsten živež za ljudi in krmo za živino, pa tudi denarjev. Naj bo torej vsem dobrotnikom v imenu ponesrečenih tem potom izrečena najtoplejša zahvala za njih velik trud in pomoč, pa tudi za vse dobrote. Bog naj vsem dobrotnikom tisočerno povrne, nas pa naj vse na priprošni sv. Florjana ovaruje pred časnim in večnim ognjem! — Vsem pa kličem: skrivajte žveplenke pred otroki in pazite skrbno na nje, da se vam enaka nesreča ne prigodi, kakor se je v Št. Rupertu ravno po otrocih, kakor se sodi!

Od Sv. Križa na Murskem polju. (Bratno društvo) naše je imelo dne 22. januarja svoj redni občni zbor v šolskih prostorih. Pred zborovanjem zapel

nam je naš še mladi pevski zbor broječ štirideset Križevskih pevcev pod vodstvom gosp. A. Herzoga pesem »Ponočni odhod«. Potem pozdravi predsednik g. Jožef Rožman, kmet iz Stare vasi, vse navzoče in za njim sta tajnik in blagajnik poročala o preteklem društvenem delovanju. Iz obeh poročil se je razvidelo, da naše društvo že peto leto prav dobro napreduje, ker vsako leto več novih udov pristopi. Za pregledovalca računov se izvolita g. Franc Stuhec, župan v Logaroveh in Alojž Jureš, posestnik v Borecih; katera račun pregledata in odobrita. V odbor za leto 1893 so bili izvoljeni gg. Jožef Rožman, predsednikom; dr. Jožef Lebar, podpredsednikom; Anton Herzog, tajnikom; Janko Karba, blagajnikom; Anton Lačko in Josip Weigl, odbornikoma. Dokončavši zborovanje so nam naši virli pevci zapeli še nekatere pesmi in potem smo se podali v gostilno gospé T. Zadavec, kjer je bila prosta zabava, pri kateri so nas naši pevci z lepim petjem in nekateri udje z jednatimi govori razveseljevali in navduševali, da bi vedno ostali izvrstni narodnjaki in izvrstni neustrašivi Slovenci. Križevčani, pristopajte prav pridno k temu koristnemu društvu!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Sviti cesar se vrne dнес iz Švice ostane pa nekaj časa v Monakovem in potem pri svoji hčeri Valeriji na graščini Lichteneski na Gornjem Avstrijskem. V državnem zboru so razprave o drž. proračunu dognali; besed je bilo veliko, spremembe v proračunu pa nobene, prav tako, kakor druga leta. Dne 24. marnja se sklenejo razprave v drž. zboru in volijo se, može v delegacijo. Posl. dr. Gregorec je izročil ministru za poljedelstvo interpelacijo, ker mu priporoča v njej, naj se zniža vožnina umetnim gnojilom za gorice.

Slavjarsko. Deželni glavar, grof Wurmbrand dela z vso silo na to; da se osnuje po deželah zavarovalnica zoper škodo po požarih ter se ona vsprejme v skrb dežele. Ne vemo, če bodo take zavarovalnice na vse strani dobre, na vsak način pa bode zavarovanje po nižji ceni. Poslanca za Gradec, dr. Hofmann in pl. Skala naznanjata svojim volilcem, da bota o veliki noči jim poročala o svojem delovanju v drž. zboru. Ni dvoma, da storijo enako, tudi poslanci za kmečke skupine volilcev.

Koroško. Slov. poslanci so v drž. zboru predložili ministerstvu interpelacijo, ter ga prašajo v njej, kaj misli vlada storiti z ukazom c. kr. okr. glavarja v Celovci, v katerem naroča občini v Kotmari vesi, naj dopisuje glavarstvu samo v nemškem jeziku. Tak ukaz bje naravnost v lice samoupravi občin, toda nasproti slov. občinam je menda vse prav, čemu ne tudi taki ukazi? — V Celovci imajo sedaj 164 judov in godi še jim neki prav dobro, ali pa se bode godilo tako, dobro tudi tistim prebivalcem, kateri pridejo, tem kedaj v roke? Judje živé najraje ob žuljih domačih ljudi.

Kranjsko. Delo za dolensko železnico gre urno naprej, toda žal, da se na njej večkrat dela tudi ob nedeljah. Tega pa pač vendar le ni treba. — Kranjci dajo radi, skorej preradi častno občanstvo, zato pa se zgodi včasih, da ga potem — prekličajo, tako, te dni občina Turjaška nasproti c. kr. okr. glavarju v Kočevju. To je sitna stvar! — V Beli peči ob koroški meji so doma skorej sami Nemci in želé neki, da jih prepisejo pod koroško deželo. Kar tako pač to ne pojde!

Primorsko. Gorica pokloni sv. očetu v Rimu krasno, adreso; pismo izdcluje lepopisec Basso in prišle delo na 300 gld. — Namestnija v Trstu je razpustila podružnico »Lega« v Korminu. Lega je laški šulverein in torej zoper Slovence. Trgovinska zbornica v Spljetu, mestu v Dalmaciji je sklenila ne več v laškem, ampak v hrvatskem jeziku uradom dopisovati. Prav je tako.

Hrvaško. V Zagrebu dobijo neki še pred veliko nočjo nadškofa; sedaj se govori, da postane najbrž vojni škof dr. Belopotocky; on je po krvi Slovak, hrvaški pa brž ne zna, ali pa nadškof v Sarajevu, dr. Stadler. Hrv. stranki Obzerova pa Starčevićeva, ste se te dni združili, zoper tako imenovano »Narodno stranko«; le ta hodi skoz drn in stra z banom Klun-Hédervaryjem.

Ogersko. Katoliški škofje so poslali pismo do svetlega cesarja, do papeža in do vlade, ter dokazujejo v njem, kako nevarno bode za državo, ako se vpelje »civilni zakon«. Najbrž ne bilo že prepozno! — V državnem zboru je poslanec Asboth in nekaj dni pozneje tudi Ugron predložil, naj pusti vlada iz misli vse, kar spremeni kje kako verske stvari v državi, torej tudi civilni zakon. Ne dvomimo, da je vlada tacih govorov v srci vesela, toda doslej so se jim udala.

Vnanje države.

Rim. K. sv. očetu Leonu XIII. prilaja čedalje več romarjev, največ jih bode pa pač o veliki noči. Prihodnji teden pride tudi nemški cesar Viljem ter ga sv. oča vsprejmejo, ko pride ne od kralja, ampak iz palače nemškega poslanca.

Italija. Kakor nikjer, imajo v tej državi frama-soni moč v rokah in zato delajo tudi tukaj najbolj zoper katoliško cerkev. Nekaj časa jim je to obveljalo, sedaj pa, ko so se lotili tudi rōdbine — zakona; sedaj se odpirajo ljudstvu oči in na večih krajih so se volci odločno postavili po robu novi postavi o civilnem zakonu. Najbrž ne bode zastoj, kajti tudi v drž. zboru se ne upajo prav glasovati za tako postavo. Daj Bog, da se ljudstvo spleh »sčajna« ter uprē pogubni novotariji!

Francija. Minister za pravosodje, Bourgois je odstopil. Pred sodnijo je prišlo na svitlo, kaj je ta mož hotel, pa se mu ni posrečilo. Republikance je hotel iz panamske goljufije izmuzniti, pa mesto njih, če je mogoča, katoliške moze spraviti na tožnjo klop, toda niti, niti epega ni mogel iztakniti, če je tudi stikal po zvijačah za njimi. Ker so sedaj se izvedele te zvijače, ni mu kazalo druga, kakor prositi slova.

Anglija. Minister Gladstone je zbolel, kakor se pravi, za influenco. Razprave o ustavi za katoliško Irsko se ne vsijo v poslaniški hiši pred veliko nočjo, more biti še tudi pozneje ne, kajti nasprotovanje je veliko po vsej državi, ki je iz večina protestanska. In pri teh pravice za katol. ljudstvo iščeš zastoj!

Nemčija. Cesar Viljem se pelje jutri, v petek v Italijo, tudi cesarica ga spremlja, v pričo bota srebrne poroke italijanskih velikanov, kralja Umberto in kraljice Margarete. Govori se, da so drž. kancelarju grofu Capriviju ure štete; če ne dobi postave v dvestletni službi pod vojaško službo, odstopi on gotovo. Pa ne, da se povrne, potlej Bismarck!

Rusija. Vlada težko gleda na nemško, sosedo, ker prijatelje ne marajo kaj za trgovinsko pogodbo z Rusijo in le ta mora odpreti svoji trgovini pot v Nemčijo, sicer trpi veliko škodo. Ker Nemci to vedó, so roprczni in se držijo kakor nevesta na gestovanju. Minister za finance vzame več sto milijonov na posodo, pa tako, da vzame posojilo le od domačih ljudi.

Bolgarija, Knez Ferdinand je zbolel, toda le na živcih ter ozdravi v kacin 14 dnéh. — Sobranje, drž. zbor, vsprejme spremembo ustave brž soglasno ter ji že tudi pravoslavni metropolit Klemen ne ugovarja več, sicer pa še je metropolit zmerom v samostanu, kamor so ga poslali zoper njegovo voljo.

Srbija. Volitve v skupščino so bile srečne za vlado ter ima sedaj ona večino za-se, da-si je le majhna. No, kdor ima oblast v rokah, njemu je sreča pri volitvah lahko mila!

Turčija. V turski armadi služi še vedno nekoliko nemških častnikov — »za instruktorje«. Sploh pa sedanji sultan ljubi Nemce, celo v Aziji daje nemškim podjetnikom zaslužka, pri novih železnicah. To je pomembno in Rusom ne more biti po volji in najbrž tudi Angličanom ne.

Afrika. Francoska in angleška vlada, v novem času pa tudi nemška, gleda veliko na to, da spravi po teh deželah svoje trgovce globoko v notranje kraje — vse iz sebičnih namenov. Domači ljudje morajo se jim udati ali pa iti še globlje, doslej neznane puščave. Bojev torej v teh krajih ne manjka nikoli.

Amerika. V severnih državah so imeli v unem tednu velike povodnji. Veliko ljudij je prišlo ob življenje, še več pa ob premoženje svoje. — Iz Chicage pošljejo nam v kratkem nekega juda, A. Adutta, ker je ogoljufal neko banko na Dunaji ter je z denarjem popihal v Ameriko. Denarja so našli pri njem še veliko.

Za poduk in kratek čas.

Značaj.

Napisal J. Sattler.

(Dalje.)

Kralj Pir se je vojskoval leta 278. pred Kristom z Rimljani, katerim je bil poveljnik Fabricij. Temu le je pisal takrat Pirov zasebni zdravnik, da bi za dobro plačo zavdal svojemu gospodu. Toda pravični Fabricij je izdajalčevo pismo poslal Piru, ki se ni mogel načuditi staremu rimskemu poštenjaku. Rekel je: »Prej solnce izgreši svoj tir, kakor Fabricij zapusti poti poštenosti«. Blagor narodu, ki ima take značaje; ni se treba za-nj bati; takšni moške ga otmejo pogube; takšni poštenjaki so domovini srčna kri; oni nas tolažijo in osrečujejo; oni nas krepijo in blažijo, domovino pa oslavljajo s svojim vzgledom, s svojim življenjem, s svojim značajem.

Rimskega vojskovodjo Regula so leta 255. pred Kristom zmagali in vjeli Kartaginci. Celih pet let je že vzdihoval v ječi. Sedaj pa porazijo Rimljani pri Panorinu tako Kartaginec, da so bili prisiljeni prositi miru. Pošljejo torej poslance v Rim, med katerim je bil tudi Regul, da bi svoje rojake ganil in pregovoril, naj sklepajo mir pod zmernimi pogoji. Rekli so, da se mu ni treba vrniti, ako bi Rimljani vzprejeli Kartaginske pogoje. Ali Regul prišedši domov ni priporočal miru ampak rotil je svoje someščane, naj Kartagincem niti za las ne odjenjajo. Rekel je, da on itak ne bo več dolgo živel, ker so mu v Kartagini zavdali s strupom, ki deluje po časi. Zaman so bile vse prošnje sorodnikov in znancev, ki so mu prigovarjali, naj ostane doma. Regul se je, zvest svoji obljubi, vrnil v Kartagino, kjer so mu bile pripravljene strašne muke. Najprej ga zaprejo v klet z velikim slonom vkup, da bi ne mogel spati zbok vednega strahu pred strašno živaljo. Potem izrežejo vejice, da ni mogel zatisniti očíj in ga postavijo na solnce, ki strašno pripeka v Afriki; naposled zaprejo tako izmu-

čenega v sod, v katerem so iz vseh strani moleli ostri žreblji. Tu je Regul v groznih bolečinah umrl za lakoto; ali njegova poštenost in zvestoba bodete živeli in se slavili do konca svetá. Nepošten in nezvest človek se pa preklinja.

Perzijanci so napadli Grke, ki so hrabro branili v soteski pri Termopilah. Pet dnij so že junaški odbijali sovražne napade. Gotovo bi bili že tu popolnoma zmagali Perzijance, da se ni našel izdajalec, ki je sovražniku pokazal pot čez goro. Efijalt se je zval gnusni nesramnež, ki je po noči peljal dvajset tisoč Perzijancev po ozki stezi skozi temen gozd hrabrim Grškim branilcem za hrbet. Ravno tako grdo je delal Juda Iskarijot z Jezusom. Zato še sedaj pravimo brez značajnežu in izdajalcu, da je Efijalt ali Juda Iskarijot. To ime si posebno zaslužijo nemškutarji. Ali niso do pičice podobni Efijaltu? Ali ne izdajajo svoje domovine? Zatorej jih tudi zadeva prokletstvo in zaničevanje.

V zadnji ustaji Poljski je pribežal ustaški vodja Cieskovski z dvema tovarišema k nekemu kmetu prosee ga, naj jih skrije. Dal mu je tudi tisoč goldinarjev, da bi jih ne izdal Rusom. Ta tisočak pa je tako srbel lakomno ženo kmetovo, da je pregovorila moža, naj izda ubežne nesrečneže, upajoč, da plačajo Rusi še boljše ujetje »ptičke«. Mož, ki je bil ravno tako lakomen, izda begune; toda ni dobil denarja, ampak Rusi so mu vzeli tisti tisočak; vrh tega pa mu še našteli toliko gorkih, da je obležal na pol mrtev. Drugi dan so našli Poljaki ostudnega izdajalca in ga obesili z babo vred — in človek bi rekel prav so storili, kajti to je pravično plačilo, katero si zaslužijo vsi brez značajneži, ki izdajajo rojake in domovino svojo.

Značajni mož je neupogljiv, kadar gre za pravico za narodne koristi; vselej stoji na strani rodoljubov, nepremiča kakor skala sredi morskega valovja, kakor hrast v vršnem viharju. Žal, da so še redki takšni značaji, vzlasti krog mest in ob nemški meji. — Blizu Celja živi kmet, kateremu so o priliki predzadnje volitve v okrajni zastop Celjski poslali pismo prosee ga, naj dela med kmeti na to, da bodo volili le nemškutarje. Kmet pa napiše na poslano pismo: »Vračam Vam pismo Vaše s pristavkom, da bi me bilo sram nemškutarjem pomagati na noge, ki neumno in zlobno delajo za Bismarka in zoper domovino mojo«. To je bil pravi odgovor; to je možak in vrl značaj. Takemu se že od daleč rad odkrijem.

(Dalje prih.)

Smešnica. Lovec: »Veruj mi človek, ali ne veruj, v treh dnevih ustrelil sem celih 99 zajcev«. »Zakaj pa ne«, oglasi se njegov sosed pri mizi, »zakaj pa ne koj 100?«. »Zato ne«, odvrne lovec, »ker se ne izplača, da bi še se zlagal zavoljo enega zajca!«

Razne stvari.

(Imenovanje.) Njih veličanstvo svitli cesar je imenoval preč. g. Franca Kosarja, prelata Nj. svetosti papeža Leona XIII. in korarja stolne cerkve v Mari-boru, za dekana iste stolne cerkve. Mil. knez in škof pa so novega dekana stolne cerkve dnes ob 9. uri dopoldne slovesno vpeljali v to njih častno službo.

(Okr. zastop.) Svitli cesar je potrdil volitev gg. Ivana Kukovca, posestnika v Ljutomeru, za načelnika in Antona Šlambergerja, c. kr. notarja v Ljutomeru, za namestnika v okr. zastopu v Ljutomeru.

(Okrajna posojilnica) v Ljutomeru ima svoj občni zbor na cvetno nedeljo, dne 26. marcija v šolskem poslopju.

(Odlikovanje.) Gosp. B. Štifter, doma v Solčavi, je profesor na Ruskem in je dobil od carja Aleksandra red sv. Stanislava II. vrste. Isto odlikovanje ima tudi naš minister za uk in bogočastje. To odlikovanje našega rojaka torej ni malo.

(Častno darilo) razpisuje »Matica Slovenska« po določilih Jurčič-Tomšičove ustanove za 200 gold. izvirnemu pesniškemu pripovednemu delu, v prvi vrsti kaki daljši in celotni epični pesmi. Povest se naj pošlje odboru vsaj do konca 1893.

(Zabavni večer) priredi »Slov. čitalnica« v Mariboru dne 19. marca t. l. v spodnjih prostorih hotela »Nadvojvoda Ivan«. Začetek točno ob 8. zvečer. Vstopnina je 20 kr. za osebo.

(Kmečko bralno društvo v Jarenini) priredi v soboto, dne 25. marca $\frac{1}{2}$ 4. uri popoldne v gostilni g. Martina Cvilaka, svoj letni občni zbor in volitev novega odbora ter vabi uljudno vse č. ude in prijatelje bralnega društva, da se tega zborovanja blagovolijo obilno vdeležiti. Odbor.

(Umrl) je č. g. Martin Kolenko, vpokojeni župnik v Podgorji, pri Sv. Martinu pod Vurberkom. Pogreb je bil v sredo ter mu je 9 duhovnikov zadnjo čast izkazalo, med njimi p. n. gg. Fil. Jak. Bohinc, stolni župnik, kot dekan in trije kolegi pokojnika, p. n. dr. Iv. Križanič, stolni korar v Mariboru, Jernej Voh, nadžupnik v Konjicah in Martin Lapuh, župnik pri Sv. Barbari v Kureni. Ljudstvo je sila ganila nagla, nenavadna smrt rajnega župnika. Naj počiva v miru!

(V Zrečah) so dne 1. marca ob osmej uri zjutraj začeli pokati topiči. Občani so se radovedno povpraševali, kaj-li bi to pomenilo. In kmalu so lahko zvedeli, da se je s takim glasom »odprla« — nova pošta. Ista se nahaja pri mostu čez Dravinjo v poslopju »Sednik«, in g. Dobnik je kot lastnik to hišo za zdaj blagodušno prepustil v poštne svrhe brezplačno, tisti dan je priredil tudi neke vrste, kakor bi mestjani rekli, »bankét«. Urad vodi gospa Jurša. Obžaljujejo pa tamošnji prebivalci, ker v Gradcu niso marali vstreči občini, ki si je na poštovni pečat želela tudi slovensko ime »Zreče«.

(Hranilnica.) Južnoštajarska hranilnica je imela lani 904.146 gld. 28 kr. prejemkov in izdatkov 884.820 fl. 52 kr., prometa je imela torej 1.788.966 gld. 80 kr. Rezervne zaloge je 11.374 gld. 94 kr.

(Drevo) je padlo dne 3. marca v Devru, občine Sv. Krištof pri Laskem trgu, na 15letno Mico Lečnik, v gozdu žolnirja Lindauerja ter jo je pri priči ubilo.

(Cerkveni rop.) V noči od 1. do 2. marca je vlomil tat v cerkev v Studenicah ter je razbil pušico za milodare. Sodi se, da je odnesel za kacic 7 gold. drobiža iz nje.

(Sopuh) je v noči 8. marca zadušil J. Strohmayerja, posestnika hiše v Melinskih ulicah v Mariboru. Mož je bil 65 let star in zapusti ženo s 4 otroki.

(Sv. birm a.) Mil. knezoškof delijo letos zakrament sv. birme te-le dni: V dekaniji Vuzenice: dne 3. junija v Vuhredu, 4. v Vuzenicah, 5. pri Sv. Antonu na Pohorji in dne 6. v Ribnici. V dekaniji Slov. Bistrica: dne 10. junija v Sp. Polskavi, 11. v Slov. Bistrici, 12. pri Sv. Martinu na Pohorji, 13. v Tinjah, 14. v Laporjah, 15. v Majšpergu, 16. v Makolah, 17. v Studenicah in 18. v Poličanah. V dekaniji Konjice: dne 24. junija na Prihovi, 25. v Čadramu, 26. v Špitaliču, 27. v Ločah, 28. pri Sv. Jarneji, 29. v Konjicah, 30. v Stranicah in dne 1. julija v Zrečah. V dekaniji Nova cerkev: dne 8. julija pri Sv. Martinu v Rožni dolini, 9. na Dobrni, 10. pri Novi cerkvi, 11. v Vitanji, 12. v Frankolovem in 13. v Vojniku.

(V Brezji pri Zrečah) so se pri Jožefu Sadek v kuhinji vnele saje. Vsled tega je pogorela streha. Vrli sosedje iz bližnje Slakove so v pomoč prihiteli naglo in v tolikem številu, da so še pravočasno rešili na dilah ves živež in žito, tudi druge shrambe in stene pri lesenem poslopju ostale so nepoškodovane.

(Opominj.) Po naši škofiji se klati neka ženska ter prosi č. gg. duhovnike, naj jo pridejo spovedat. Zatem pa pride redno v župnišče — beračit. — Enako dela nek »rimski romar«, ki se dela, kakor da zna le francoski. Oba sta zrela za »pod ključe«.

(Slovstvo.) Pri J. Blasnikovih naslednikih v Ljubljani je izšla knjižica: Stanley in njega potovanje po Afriki. Cena je mični knjižici samo 20 kr.

(Škrlatica) je med otroki v Šmiklavži za Slov. Gradcem. Šolo so vsled tega zaprli.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru sta darovala gg. dr. Jarnej Glančnik, odvetnik v Mariboru 100 in Fr. Bindlechner, mestjan v Mariboru, 90 gld. Bog jima plati!

(Tatvina.) V noči od petka na soboto so vlomili tatje v kuhinjo Simona Pohorca, posestnika v Brezulah, ter so mu vzeli slanino, špeha in drugih jedil, kolikor so jih mogli naložiti na voz in v tega so potem zapregli še njegovega konja. Le-ta je prišel v jutro domov pa se ve, da ni povedal, kam je po noči blago vozil.

(Slovesnost.) V Kansasu, v Ameriki, so imeli dne 5. februarja lepo slovesnost — novo sv. mašo č. g. Antona Podgoršek. Novomašnik je naš rojak iz Pišec in je pred 5 leti kot dijak stresel prah Evrope s svojih nog ter se preselil v novi svet.

(Krst.) V Konjiškem gradu dobili so v nedeljo hčerko, katerej so pri sv. krstu, dne 8. marca dali ime Olga, Marija, Pavla, Jozefa, Gerazima. Iz krsta njo je vzdignila stara mati, svetla kneginja Matilda Windisch-Graetz.

Loterijne številke.

Gradec 11. marca 1893:	13, 67, 38, 16, 83
Dunaj „ „	86, 51, 64, 4, 58

Učenec, 16 let star, zdrav, močnega telesa se takoj sprejme v moji strojarji. Več se izve pri meni.

Karl Kirbiš,
strojar pri Sv. Trojici v Slov. gor.

Adolf Hauptmann
tovarna
oljnatih barv, firnežev,
lakov in kleja 5-10
Ljubljana.

Cvenski živinski sejem

bode, kakor vsako leto, tudi letos dne 20. marca na pašniku na Cvenu. K obilni udeležbi s konjsko in govejo živino uljudno vabi odbor. 2-2

Služba orglarja in mežnarja

pri Sv. Martinu na Paki se razpisuje do konca marca t. l. Zamore se pa tudi takoj nastopiti. Prošniki, ki znajo kakošno rokodelstvo, imajo prednost.

Šmartno na Paki, 7. marca 1893.

2-2

J. Kolarič, župnik.

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Služba organista in mežnarja

se odda pri farni cerkvi Sv. Martina na Teharji. Prosilci se naj do dne 31. marca oglasijo. 2-2

Cerkv. predstojništvo Sv. Martina na Teharji.

Naznamilo.

Posojilnica v Konjicah, registrirana zadruga z neomejeno zavezo, ima dne 23. marca 1893 ob 1/2. uri popoldan v pisarni listv. 95 v Konjicah svoj redni občni zbor.

Dnevni red:

1. Poročilo načelnika.
2. Potrjevanje računa za leto 1892.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelnika, odbornikov in računskih pregledalcev.
5. Govor o dovolitvi posojil na prvo mesto brez poroštva.
6. Dovoljenje posojil za občino in sole.
7. Razni predlogi.

Opomba: Ako bi zbor ne bil ob 1/2. uri sklenjen, preloži se na 1/3. uro ravno tisti dan in je vsako število udov sklenjeno. Udi posojilnice so objavljeni se tega zbora vdeležiti.

Posojilnica Konjice, dne 9. marca 1893.

Ravnateljstvo.

Vabilo

k. občnemu zboru Ormoške posojilnice, registrirane zadruge z neomejeno zavezo, ki se po odredi na Veliki ponedeljek 3. aprila 1893 ob pol treh popoldne v Ormoški čitalnici.

Dnevni red:

1. Poročilo predstojnikovo, polaganje končnega računa in bilance za leto 1892.
2. Poročilo nadzorstva o računih in bilanca za 1892.
3. Predlog predstojništva in nadzorstva o porabi čistega dobička.
4. Predlogi.

Drugo vabilo.

Ako ob zgoraj navedeni uri ne bi bilo za sklepanje dosti navzočih udov, se kaj s tem vabilom za ta slučaj nesklepenosti prevega zborovanja odredi v smislu § 133. za družni pravil drugo zborovanje na isti dan 3. aprila 1893, pa ob 3. uri po poludne na istem mestu in z istim dnevnim redom, kakor je spredaj za prvo zborovanje odločen.

Ormož, 19. marca 1893.

Svojmir Sever,
knjigovodja.

Dr. J. Gersak,
predstojnik.

VABILO

k. seji občnega zbora okrajne posojilnice v Ljutomeru.

Dnevni red:

1. Poročilo nadzorstva o računu za leto 1892.
2. Izločitev udov.
3. Volitev načelnika.
4. Volitev nadzorstva.
5. Volitev cenilne komisije.
6. Razni predlogi.

Seja je na svetno nedeljo, to je 26. marca s 1. uro šolskim poslopiju v Ljutomeru in se začne ob 8. uri predpoldnem.

V Ljutomeru, 25. februarja 1893.

Ravnateljstvo.

Najnovejše, najboljše in najcenejše

Verižne brane
za mah po travnikih
ima

Josip Lorber in dr.
v Žalcu (Štirska.)

Na prodaj

je posestvo v trgu Sv. Trojice v slov. gor. z obširnim gospodarskim poslopjem, s petimi izbami, dvema pivnicama, štirimi orali zemlje. Vprašati je do 1. aprila pri gosp. Antonu Čučeku pri Sv. Trojici v Slov. gor.

Izšla je v Cirilovi tiskarni v Mariboru knjiga

Žalostna mati Božja,

spisal

Fr. Bezjak, župnik pri Sv. Marku, 6. tatis. Obsega pouk o češčenju žal. matere Božje, pobožnost sedem pekov v čast žal. materi Božji, razne molitve in pobožnosti za god sedem žalosti Marije Device, zbirko molitev za očitno in domačo službo Božjo in prečešnje število svetih pesnjev. Ta posebno za sveti postni čas primerna knjiga stane vezana v polušnje fl. — 70 „ z zlatim obrezkom — 80 „ v usnje z zlatim obrezkom — 1 40

Po pošti 5 kr. več.

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva

Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo

zlebečnega in narezanega pohištva za spalnice, postreznih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz, kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapov, jev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic

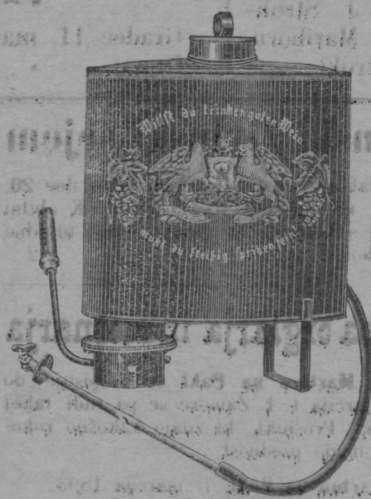
Tudi vsakovrstnih pužedeželskih in domačih

zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačenim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se, ilustrirani ceniki brezplačno in franko. 16-20

Razglas.

Podpisano ravnateljstvo naznanja, da se pri Posojilnici v Mariboru uradno počeni od 15. marca t. l. ne samo, kakor do sedaj, ob torkih in sobotah, ampak tudi ob četrkih, izvenišni praznike.

Posojilnica toraj izplačuje in sprejema plačila ob torkih in sobotah od osmih do dvanajstih in ob četrkih od desetih do dvanajstih popoldan.

Ravnateljstvo.

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči izvršeni konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svilnati papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, sole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferling,

gosposke ulice št. 3 v Mariboru.

Knjigovizarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bo nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo trdko.

Premiran z zlato svetinjo v Brusselu 1892 in s častnim diplomom in zlato svetinjo v Londonu 1893.

Najboljše sredstvo za

želodec,

katero želodec in opravi prebavnih delov ži vota okrepi, in tudi odprt život pospešuje, je

tinktura za želodec,

katero pripravlja

Gabriel PICCOLI,

lekár „pri angelju“

v Ljubljani

na Dunajski cesti-

Gena 1 stekl. 15 kr.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 stekl. stane gld. 1 36; s 24 gld. 2 60; s 36 gld. 3 84; s 44 gld. 4 26; 55 stekl. tehta 5 kg s poštno težo in velja gld. 5 26; 110 stekl. gld. 10 30. Poštnino plača vedno naročnik.

Depot v lekarnah Bancalari in König v Mariboru.

Priporočam svoje priljubljene 4 1/2 kilo težke, bakrene, pokositrane

vakuum peronospora-brizgalnice,

komad 14 gld. Kdor vzame 6 komadov, dobi 7% odpustka. 600 komadov v zalogi.

A. Fiebiger,

kočar koroške ulice 5, v Mariboru.